

Το Ελληνικό Σινεμά πάει σχολείο

Ενδεικτικές επιλογές ταινιών

ΓΥΜΝΑΣΙΟ:

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ

Μικρός δραπέτης, Σταύρος Τσιώλης, 1969

Ένα μικρό αγόρι το σκάει από το αναμορφωτήριο και κρύβεται στο σπίτι ενός κοριτσιού. Τα παιδιά γίνονται φίλοι. Όταν κατά τύχη θα περάσει από την περιοχή ο περιοδεύων θίασος των γονιών του μικρού, εκείνοι θα τον βρουν και θα τον πάρουν μαζί τους, όμως η φιλία των δύο παιδιών θα μείνει στο μυαλό τους για πάντα.

Το δέντρο που πληγώναμε, Δήμος Αβδελιώδης, 1986

Χίος, δεκαετία του '60 και λίγες μέρες προτού κλείσουν τα σχολεία για τις καλοκαιρινές διακοπές, η φιλία ανάμεσα στον Γιάννη και τον Βαγγέλη κινδυνεύει από μια μικροπαρεξήγηση. Η ψυχρότητα δε θα αργήσει όμως να ξεπεραστεί και τα δύο παιδιά θα ζήσουν έντονες στιγμές της κοινωνικής ζωής του νησιού και ένα αξέχαστο καλοκαίρι, παρέα με τους συνομηλίκους τους. Η τρυφερότητα και η παιδική «διαβολικότητα» εναλλάσσονται με μια ρομαντική διάθεση και νοσταλγία. Ταινία αυτοβιογραφική, ξεδιπλώνεται μέσα από μια λυρική αναπόληση για την αθωότητα που χάθηκε.

ΚΑΤΟΧΗ

Με την λάμψη στα μάτια, Πάνος Γλυκοφρύδης, 1966

Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, οι κατακτητές σκοπεύουν να εκτελέσουν τριάντα άντρες για αντίποινα στο φόνο ενός στρατιώτη από τους αντάρτες. Ανάμεσα στους μελλοθάνατους βρίσκονται και τρία αδέρφια. Οι χωριανοί ζητούν από τον Γερμανό αξιωματικό να χαρίσει τη ζωή σε ένα από τα τρία αδέρφια και εκείνος δέχεται, εφόσον ο πατέρας τους επιλέξει αυτόν που θα επιζήσει. Ο γέροντας όμως θα πεθάνει από συγκοπή, αφού αδυνατεί να ξεχωρίσει κάποιο από τα τρία παιδιά του.

Το Μπλόκο, Άδωνις Κύρου, 1965

Οι Γερμανοί κατακτητές στήνουν ενέδρα σε μια συνοικία του Πειραιά και συλλαμβάνουν ένα μαυραγορίτη την ώρα που διασκεδάζει σε κάποιο γλέντι. Ένας δωσίλογος τον αναγκάζει να φορέσει μια μαύρη κουκούλα και να υποδείξει τους αντιστασιακούς που γνωρίζει.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Γράμματα από την Αμερική, Λάκης Παπαστάθης, 1972

Ταινία μικρού μήκους που στηρίζεται στις εικόνες από τις καρτ-ποστάλ και τις φωτογραφίες που έστειλε στο σπίτι του ένας μετανάστης στην Αμερική. Πίσω από αυτές τις εικόνες, υπάρχει πάντα ένα κείμενο, που αποτελεί και το σπικάζ της ταινίας. Η αδελφή του φύλαγε κάπου τα γράμματά του που στο τέλος, ποιος ξέρει ποιος κακός άνεμος, τα έφερε σε έναν παλιατζή στο Μοναστηράκι, όπου τα βρήκε ο σκηνοθέτης και εμπνεύστηκε την ταινία. Ο Αναστάσιος έγραφε στους δικούς του και έστειλε καρτ-ποστάλ για πενήντα περίπου χρόνια.

Η φωτογραφία, Νίκος Παπατάκης, 1986

Ένας γουναράς της Καστοριάς, ο Ηλίας, πηγαίνει στο Παρίσι για να βρει δουλειά στην επιχείρηση ενός μακρινού συγγενή του, του Γεράσιμου. Δείχνει στον Γεράσιμο τη φωτογραφία μιας τραγουδίστριας και την παρουσιάζει σαν αδερφή του. Ο Γεράσιμος την ερωτεύεται από τη φωτογραφία και αποφασίζει να την παντρευτεί. Όταν μετά από τρία χρόνια θα επιστρέψουν στην Ελλάδα και θα αποκαλυφθεί ότι δεν υπάρχει καμία αδερφή, ο Γεράσιμος θα σκοτώσει τον Ηλία.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο, Νίκος Τζίμας, 1980

Η ιστορία του Νίκου Μπελογιάννη, μέλους του κομμουνιστικού κόμματος της Ελλάδας, που μετά τη λήξη του εμφύλιου επέστρεψε από τη Ρωσία και τελικά εκτελέστηκε. Μια φωτογραφία του που κρατάει ένα γαρύφαλλο, έδωσε το όνομα στην ταινία.

Πέτρινα χρόνια, Παντελής Βούλγαρης, 1985

Πρόκειται για την αληθινή ιστορία ενός ζευγαριού αγωνιστών της αριστεράς, τους οποίους ερμηνεύουν οι Δημήτρης Καταλειφός και Θέμις Μπαζάκα. Η ιστορία αρχίζει με τη γνωριμία τους το 1954 και συνεχίζεται στα σκληρά χρόνια της παρανομίας, των διώξεων, συλλήψεων και φυλακίσεων. Στον ελάχιστο χρόνο ελευθερίας που τους δίνεται, θα προσπαθήσουν να χαρούν ο ένας τον άλλο. Το 1967, με τη χούντα των συνταγματαρχών, η κοπέλα θα κλειστεί στις φυλακές Αβέρωφ όπου θα γεννήσει τον γιο τους. Ο τελευταίος θα μεγαλώσει στη φυλακή και θα παντρεύει, επίσης μέσα στη φυλακή, τους γονείς του. Η λύτρωση για το ζευγάρι θα έρθει το 1974, με τη μεταπολίτευση.

Μάθε παιδί μου γράμματα, Θόδωρος Μαραγκός, 1981

Σε ένα χωριό της ορεινής Αρκαδίας λίγο μετά τη μεταπολίτευση, τα αποκαλυπτήρια ενός μνημείου πεσόντων της Κατοχής αναστατώνουν την τοπική κοινωνία, καθώς παραλείπεται το όνομα ενός κομμουνιστή αντιστασιακού που σκοτώθηκε στην περιοχή. Ο συντηρητικός διευθυντής του Γυμνασίου έρχεται σε σύγκρουση τόσο με τη γυναίκα του, όσο και με τους δυο γιους του, που υπερασπίζονται το δικαίωμα της οικογένειάς του αντιστασιακού που παραλήφθηκε να καταθέσει στεφάνι στη μνήμη του.

ΛΥΚΕΙΟ:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Φόνισσα, Κώστας Φέρρης, 1974

Διασκευή της Φόνισσας του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Η Φραγκογιαννού, μια ταλαιπωρημένη γυναίκα εξαιτίας μιας δύσκολης ζωής, θυμάται το παρελθόν δίπλα στην κούνια της νεογέννητης εγγονής της. Το μυαλό της θολώνει και πνίγει το μωρό, καθώς θεωρεί ότι τα κορίτσια φέρνουν στην οικογένειά τους μόνο προβλήματα. Στη συνέχεια, θα αφήσει ένα κοριτσάκι να πνιγεί στο πηγάδι, ενώ θα πνίξει άλλα τρία κοριτσάκια, εκ των οποίων το ένα νεογέννητο. Θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτό απαλλάσσει παιδιά και γονείς από τα επερχόμενα βάσανα της ζωής. Οι αρχές την καταδιώκουν και εκείνη καταλήγει στη θάλασσα, όπου θα βρει το θάνατο.

Ηλέκτρα, Μιχάλης Κακογιάννης, 1962

Διασκευή της Ηλέκτρας του Ευριπίδη. Ο Αγαμέμνων επιστρέφει θριαμβευτής απ' τον πόλεμο της Τροίας, αλλά δολοφονείται από την γυναίκα του Κλυταιμνήστρα και τον εραστή της Αίγισθο. Ο γιος του Ορέστης φυγαδεύεται από τον παιδαγωγό του, αλλά η κόρη του Ηλέκτρα παραμένει στις Μυκήνες και βλέπει τον Αίγισθο να παντρεύεται τη μητέρα της. Με τον καιρό φουντώνει μέσα της το μίσος και ζητά εκδίκηση. Αναγκάζεται όμως να παντρευτεί, με λευκό γάμο, έναν απλό χωρικό και πηγαίνει να ζήσει στο καλύβι του, μέχρι που επιστρέφει ο Ορέστης μαζί με τον φίλο του Πυλάδη. Τα δύο αδέρφια σχεδιάζουν μαζί τη δολοφονία του Αίγισθου κι ο Ορέστης τον σκοτώνει κατά τη διάρκεια μιας γιορτής. Η Ηλέκτρα του υπενθυμίζει ότι πρέπει να τιμωρηθεί και η Κλυταιμνήστρα και ο Ορέστης, αν και απρόθυμος, την σκοτώνει. Οι Μυκηναίοι, τρομοκρατημένοι από το άγριο έγκλημα, εξορίζουν απ' το Άργος τα δύο αδέρφια.

Η τιμή της αγάπης, Τόνια Μαρκετάκη, 1984

Διασκευή της νουβέλας Η τιμή και το χρήμα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη. Η γυναίκα ενός αλκοολικού και μητέρα τεσσάρων παιδιών δουλεύει εργάτρια στην Κέρκυρα των αρχών του 20ου αιώνα. Ένας ξεπεσμένος αστός θέλει να παντρευτεί τη μεγάλη κόρη της και να καρπωθεί τις ελάχιστες οικονομίες της. Την απαγάγει, με τη θέλησή της, αλλά διαφωνεί με τη μητέρα για την προίκα. Όταν η κοπέλα διαπιστώνει πως είναι συμφεροντολόγος, αρνείται να τον παντρευτεί κι αποφασίζει να εργαστεί και να μεγαλώσει μόνη το παιδί που περιμένει.

ΕΡΓΑΣΙΑ

Γκάζι, Δημήτρης Σταύρακας, 1967

Ντοκιμαντέρ που περιγράφει την διαδικασία παραγωγής φωταερίου μέσα από τη ματιά των ανθρώπων που δούλευαν στο εργοστάσιο και κυρίως των «Γκαζιέρηδων», των εργατών στους φούρνους. Αποτυπώνονται τόσο οι συνθήκες εργασίας τους, όσο και η καθημερινότητά τους.

Το εργοστάσιο, Τάσος Ψαράς, 1981

Ο Γιώργος Πάπυρος, βυρσοδέψης της επαρχίας, προσπαθεί με νύχια και με δόντια να περισώσει τη βιοτεχνική του μονάδα, σε μια δύσκολη εποχή για την επιβίωση των μικροβιομηχανιών. Ο Γιώργος ελπίζει να πάρει δάνειο από την τράπεζα, αλλά η αίτησή του απορρίπτεται. Έτσι απευθύνεται σε έναν επιτυχημένο συμπολίτη του, τον Αποστόλη, που θέλει να παντρευτεί την κόρη του, τη Βαλεντίνη. Αυτή τη φορά, όμως, η απόρριψη έρχεται από τη μεριά της Βαλεντίνης, η οποία δεν θέλει να πάρει για άντρα της κάποιον που δεν αγαπά. Τα χρέη πνίγουν τον βιοτέχνη, που δεν έχει άλλη λύση απ' το να γίνει με τη σειρά του, ακολουθώντας το παράδειγμα του γιου του, εργάτης στο κοντινό εργοστάσιο.

Ρεπό, Βασίλης Βαφέας, 1982

Η ταινία ξετυλίγει τα ευτράπελα ενός εργαζόμενου κατά το ρεπό του. Μέσα από διάφορες κωμικές καταστάσεις, καθρεφτίζονται η καθημερινή ματαιότητα κινήσεων και συμπεριφορών, ο παραλογισμός και η χαοτική γραφειοκρατία της νεότερης Ελλάδας. Ο πρωταγωνιστής μεταφέρει το αυτοκίνητό του για επισκευή στο συνεργείο, κάνει διάφορες δουλειές, πηγαίνει στο ταχυδρομείο, τακτοποιεί μια εκκρεμότητά του στην υγειονομική υπηρεσία, βλέπει τους συγγενείς του, περνάει λίγο χρόνο με το παιδί του και τέλος η ημέρα του ρεπό κλείνει με ένα επαγγελματικό δείπνο.

Βαρύ πεπόνι, Πάυλος Τάσιος, 1977

Ένας επαρχιώτης καφετζής, ο Μίμης, εγκαταλείπει το χωριό του στη Χαλκιδική κι έρχεται στην Αθήνα για μια καλύτερη τύχη. Παριστάνει το σκληρό αντράκι, τον ξερόλα και συμπεριφέρεται σαν «βαρύ πεπόνι». Με τη βοήθεια ενός φίλου του από το στρατό, του Αριστείδη, προσπαθεί να σκαρώσει μια δική του δουλειά. Παράλληλα ερωτεύεται μια μοδιστρούλα, την Τούλα, αδελφή της γυναίκας του Αριστείδη. Ακολουθούν ο γάμος, οι καθημερινές υποχρεώσεις, ενώ οι βιοποριστικές ανάγκες τον αναγκάζουν να φορέσει με δυσφορία τη στολή του σερβιτόρου. Όταν όμως απολύεται από τη δουλειά, η σχέση του με την Τούλα δοκιμάζεται. Τελικά τα πράγματα επανορθώνονται χάρη στη συνδρομή ενός πολιτικά συνειδητοποιημένου συναδέλφου, ο οποίος τον βοηθά να ξαναπιάσει δουλειά και τον πείθει να γραφτεί στο Σωματείο και να αγωνιστεί για το καλό του συνόλου. Έτσι το «βαρύ πεπόνι» συνειδητοποιεί τη θέση και την τάξη του.

ΚΑΤΟΧΗ

Με την λάμψη στα μάτια, Πάνος Γλυκοφρύδης, 1966

Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, οι κατακτητές σκοπεύουν να εκτελέσουν τριάντα άντρες για αντίποινα στο φόνο ενός στρατιώτη από τους αντάρτες. Ανάμεσα στους μελλοθάνατους βρίσκονται και τρία αδέρφια. Οι χωριανοί ζητούν από τον Γερμανό αξιωματικό να χαρίσει τη ζωή σε ένα από τα τρία αδέρφια και εκείνος δέχεται, εφόσον ο πατέρας τους επιλέξει αυτόν που θα επιζήσει. Ο γέροντας όμως θα πεθάνει από συγκοπή, αφού αδυνατεί να ξεχωρίσει κάποιο από τα τρία παιδιά του.

Το Μπλόκο, Άδωνις Κύρου, 1965

Οι Γερμανοί κατακτητές στήνουν ενέδρα σε μια συνοικία του Πειραιά και συλλαμβάνουν ένα μαυραγορίτη την ώρα που διασκεδάζει σε κάποιο γλέντι. Ένας δωσίλογος τον αναγκάζει να φορέσει μια μαύρη κουκούλα και να υποδείξει τους αντιστασιακούς που γνωρίζει.

Ουρανός, Τάκης Κανελλόπουλος, 1962

Στη μακεδονική επαρχία δύο ζευγάρια χωρίζουν με την έναρξη του πολέμου. Οι δύο άντρες πάνε στο μέτωπο της Αλβανίας. Πολεμούν πλάι-πλάι, μέχρι να πέσουν, το μέτωπο να καταρρεύσει και το πένθος να σκεπάσει τα πάντα.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Γράμματα από την Αμερική, Λάκης Παπαστάθης, 1972

Ταινία μικρού μήκους που στηρίζεται στις εικόνες από τις καρτ-ποστάλ και τις φωτογραφίες που έστελνε στο σπίτι του ένας μετανάστης στην Αμερική. Πίσω από αυτές

τις εικόνες, υπάρχει πάντα ένα κείμενο, που αποτελεί και το σπικάζ της ταινίας. Η αδελφή του φύλαγε κάπου τα γράμματά του που στο τέλος, ποιος ξέρει ποιος κακός άνεμος, τα έφερε σε έναν παλιατζή στο Μοναστηράκι, όπου τα βρήκε ο σκηνοθέτης και εμπνεύστηκε την ταινία. Ο Αναστάσιος έγραφε στους δικούς του και έστελνε καρτ-ποστάλ για πενήντα περίπου χρόνια.

Η φωτογραφία, Νίκος Παπατάκης, 1986

Ένας γουναράς της Καστοριάς, ο Ηλίας, πηγαίνει στο Παρίσι για να βρει δουλειά στην επιχείρηση ενός μακρινού συγγενή του, του Γεράσιμου. Δείχνει στον Γεράσιμο τη φωτογραφία μιας τραγουδίστριας και την παρουσιάζει σαν αδερφή του. Ο Γεράσιμος την ερωτεύεται από τη φωτογραφία και αποφασίζει να την παντρευτεί. Όταν μετά από τρία χρόνια θα επιστρέψουν στην Ελλάδα και θα αποκαλυφθεί ότι δεν υπάρχει καμία αδερφή, ο Γεράσιμος θα σκοτώσει τον Ηλία.

Μέχρι το πλοίο, Αλέξης Δαμιανός, 1966

Ένας τραχύς βουνίσιος εγκαταλείπει το χωριό του και κατεβαίνει στην πόλη και το λιμάνι απ' όπου θα μπαρκάρει για την Αυστραλία. Παρακολουθούμε την κάθοδό του προς τη θάλασσα μέσα από τρεις ιστορίες. Αρχικά θα δουλέψει κοντά σε έναν γνωστό του σιδερά, αλλά η έλξη του προς την κοπέλα του φίλου του τον κάνει να τραπεί σε φυγή. Στη συνέχεια συναντά ένα αγριοκόριτσο που συμβολίζει όλη τη σαγήνη της άγριας φύσης, και η μοίρα του οποίου είναι να καταλήξει σε οίκο ανοχής. Τέλος, στο λιμάνι του Πειραιά, θα φιλοξενηθεί στο φτωχόσπιτο ενός ζευγαριού που χωρίζει, θα γνωρίσει την ταπεινωμένη κι αποκαμωμένη από τη φτώχεια κι εγκατάλειψη γυναίκα και μαζί της θα πάρει το πλοίο του εκπατρισμού.

ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο δράκος, Νίκος Κούνδουρος, 1956

Παραμονή Χριστουγέννων. Ένας μοναχικός κι ασήμαντος υπαλληλάκος, ο Θωμάς, ανακαλύπτει ξαφνικά ότι μοιάζει με τον φοβερό «δράκο της Αθήνας», έναν αδίστακτο κακοποιό που καταζητείται από την αστυνομία. Στην αρχή τα χάνει κάπως, αλλά στη συνέχεια δέχεται να υποδυθεί το ρόλο του «δράκου» και ως τέτοιος γίνεται αποδεκτός από τα μέλη μιας συμμορίας του υποκόσμου. Όταν αποκαλύπτεται όμως ότι ο Θωμάς δεν είναι ο πραγματικός δράκος, τα μέλη της συμμορίας που τον πίστεψαν νιώθουν ότι προδόθηκαν και εξεγείρονται.

Ιωάννης ο βίαιος, Τόνια Μαρκετάκη, 1973

Αθήνα, μεσάνυχτα. Μια όμορφη κοπέλα μαχαιρώνεται θανάσιμα από έναν άγνωστο που εξαφανίζεται τρέχοντας στο σκοτάδι. Η ανακριτική διαδικασία οδηγεί σε συνεχή flash back μέχρι να αποκαλυφθεί... η αλήθεια. Κάποια αλήθεια. Παράλληλα ο νεαρός, Ιωάννης Ζάχος, χωρίς ψυχική ισορροπία, φαντάζεται συχνά τον εαυτό του να σκοτώνει όμορφες γυναίκες. Είναι άραγε ο δολοφόνος; Ή όταν ομολογεί απλά διευκολύνει την αστυνομία που έχει κατηγορηθεί για αναποτελεσματικότητα;

Παραγγελιά, Παύλος Τάσιος, 1980

Η ταινία βασίζεται στην αληθινή ιστορία του Νίκου Κοεμτζή, ο οποίος μετά το επεισόδιο που προκάλεσε σε ένα λαϊκό κέντρο διασκέδασης, το 1973, έγινε γνωστός σαν ο αντιπροσωπευτικός θερμόαιμος, λαϊκός ήρωας που συγκρούεται με το κατεστημένο. Ο

Νίκος μαζί με τον αδερφό του, ένα φίλο τους και τις γυναίκες τους διασκεδάζουν σε κάποιο λαϊκό κέντρο. Εκεί θα γίνει μια παρεξήγηση, με αφορμή την «παραγγελιά» ενός τραγουδιού. Ο καβγάς, με την εμπλοκή και της αστυνομίας, μετετράπη σε αιματηρό επεισόδιο, το οποίο απασχόλησε εκτενέστατα τα ρεπορτάζ και την κοινή γνώμη.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο, Νίκος Τζίμας, 1980

Η ιστορία του Νίκου Μπελογιάννη, μέλους του κομμουνιστικού κόμματος της Ελλάδας, που μετά τη λήξη του εμφύλιου επέστρεψε από τη Ρωσία και τελικά εκτελέστηκε. Μια φωτογραφία του που κρατάει ένα γαρύφαλλο, έδωσε το όνομα στην ταινία.

Κιέριον, Δήμος Θέος, 1967

Η ταινία αναφέρεται στη γνωστή «υπόθεση Πολκ», τη σχετική με τη δολοφονία του Αμερικανού δημοσιογράφου Τζωρτζ Πολκ ο οποίος είχε έρθει στην Ελλάδα για να πάρει συνέντευξη από τον Μάρκο Βαφειάδη και κατά μυστηριώδη τρόπο βρέθηκε δολοφονημένος. Στην ταινία, ένας αριστερός δημοσιογράφος, ο Αίμος Βαγενάς, συλλαμβάνεται με την κατηγορία της συμμετοχής στη δολοφονία του Αμερικανού δημοσιογράφου. Η ενοχή του δεν αποδεικνύεται και αφήνεται προσωρινά ελεύθερος. Με τη δημοσιογραφική του ιδιότητα αρχίζει να ερευνά την υπόθεση για την οποία κατηγορήθηκε, ενώ η αστυνομία κατασκευάζει έναν άλλο δολοφόνο, τον εβραίο φοιτητή Ζαδίκ, ο οποίος ακολούθως αυτοκτονεί στο κρατητήριο. Ο Βαγενάς προσπαθεί να πείσει κάποιους από τους μάρτυρες να καταθέσουν στον ανακριτή, αλλά η βασική μάρτυρας βρίσκεται επίσης δολοφονημένη, ενώ τα ερωτήματα γύρω από το έγκλημα μένουν αναπάντητα.

Ζήτα, Κώστας Γαβράς, 1969

Μετά τη δολοφονία ενός εξέχοντος αριστερού, ένας ερευνητής προσπαθεί να αποκαλύψει την αλήθεια, ενώ οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι προσπαθούν να καλύψουν τους ρόλους τους. Βασισμένο στην ομώνυμη νουβέλα του Βασίλη Βασιλικού, που αναφέρεται στη δολοφονία του βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη από παρακρατικούς στην ταραγμένη για την Ελλάδα δεκαετία του '60.

Μέγαρα, Σάκης Μανιάτης- Γιώργος Τσεμπερόπουλος, 1974

Ντοκιμαντέρ για τον ξεσηκωμό των κατοίκων των Μεγάρων ενάντια στην απόφαση της Χούντας να απαλλοτριώσει μια αγροτική περιοχή για την εγκατάσταση διυλιστηρίου πετρελαίου και η αίσια (;) έκβαση του αγώνα τους.

Θιάσος, Θόδωρος Αγγελόπουλος, 1975

Η πορεία ενός θεατρικού μπουλουκιού που δίνει παραστάσεις στον ελλαδικό χώρο με το ίδιο πάντα έργο, τη Γκόλφω του Σπυρίδωνος Περεσιάδη. Τα μέλη του θιάσου έχουν μεταξύ τους σχέσεις ανάλογες με αυτές των προσώπων της κλασικής τραγωδίας Ορέστεια. Οι διαρκείς περιόδεις του θιάσου, ανά την Ελλάδα της περιόδου 1939-1952, γίνονται η αιτία ανάδυσης της πρόσφατης ιστορικής μνήμης: ένα μακρύ ταξίδι στο χώρο και το χρόνο, στους τόπους, τα βιώματα και τις μνήμες. Η ταινία αρχίζει το 1952, με την άφιξη του θιάσου στο Αίγιο. Τον τόπο είχε επισκεφτεί ο θιάσος το καλοκαίρι του 1939 και από εκεί αρχίζει μια ατέλειωτη σειρά αναδρομών. Έτσι, τα ιστορικά γεγονότα των δεκατριών αυτών

ετών αντανακλώνται μέσα στο περιβάλλον του θιάσου, επιδρούν στις διαπροσωπικές σχέσεις των μελών του και τις επηρεάζουν καθοριστικά.

Πέτρινα χρόνια, Παντελής Βούλγαρης, 1985

Πρόκειται για την αληθινή ιστορία ενός ζευγαριού αγωνιστών της αριστεράς, τους οποίους ερμηνεύουν οι Δημήτρης Καταλειφός και Θέμις Μπαζάκα. Η ιστορία αρχίζει με τη γνωριμία τους το 1954 και συνεχίζεται στα σκληρά χρόνια της παρανομίας, των διώξεων, συλλήψεων και φυλακίσεων. Στον ελάχιστο χρόνο ελευθερίας που τους δίνεται, θα προσπαθήσουν να χαρούν ο ένας τον άλλο. Το 1967, με τη χούντα των συνταγματαρχών, η κοπέλα θα κλειστεί στις φυλακές Αβέρωφ όπου θα γεννήσει τον γιο τους. Ο τελευταίος θα μεγαλώσει στη φυλακή και θα παντρεύει, επίσης μέσα στη φυλακή, τους γονείς του. Η λύτρωση για το ζευγάρι θα έρθει το 1974, με τη μεταπολίτευση.

Μάθε παιδί μου γράμματα, Θόδωρος Μαραγκός, 1981

Σε ένα χωριό της ορεινής Αρκαδίας λίγο μετά τη μεταπολίτευση, τα αποκαλυπτήρια ενός μνημείου πεσόντων της Κατοχής αναστατώνουν την τοπική κοινωνία, καθώς παραλείπεται το όνομα ενός κομμουνιστή αντιστασιακού που σκοτώθηκε στην περιοχή. Ο συντηρητικός διευθυντής του Γυμνασίου έρχεται σε σύγκρουση τόσο με τη γυναίκα του, όσο και με τους δυο γιους του, που υπερασπίζονται το δικαίωμα της οικογένειάς του αντιστασιακού που παραλήφθηκε να καταθέσει στεφάνι στη μνήμη του.

ΦΥΛΑ

Αναπαράσταση, Θόδωρος Αγγελόπουλος, 1970

Ένας μετανάστης, εργάτης στη Γερμανία, γυρίζει στο σπίτι του, σ' ένα μισοεγκαταλειμμένο ορεινό χωριό της Ηπείρου. Η γυναίκα του Ελένη, με τη βοήθεια του αγροφύλακα της περιοχής και εραστή της τον σκοτώνει. Οι δράστες συλλαμβάνονται και καθώς η ανάκριση προχωρεί, έρχεται η στιγμή της αναπαράστασης. Στην ταινία δεν παρουσιάζεται ποτέ η συγκεκριμένη πράξη. Οι δικαστικές αρχές, η χωροφυλακή κι ένα κινηματογραφικό συνεργείο συνοδευόμενο από δημοσιογράφους, προσπαθούν να σχηματίσουν την ακριβή εικόνα του γεγονότος. Ο όλος χειρισμός του θέματος οδηγεί στην αμφισβήτηση της σχέσης της αναπαράστασης με την αλήθεια, αλλά κυρίως στη μη απόδοση της ευθύνης του εγκλήματος μόνο στα συγκεκριμένα πρόσωπα που εκτέλεσαν την πράξη, αλλά κυρίως στις συνθήκες που διαμόρφωσαν την αναγκαιότητα της και στη θέση της γυναίκας μέσα σε αυτές τις συνθήκες.

Το προξενίο της Άννας, Παντελής Βούλγαρης, 1972

Η Άννα, ψυχοκόρη μιας αθηναϊκής οικογένειας μικροαστών, προορίζεται για νύφη του συντοπίτη της Κοσμά. Συναντιούνται και περνούν μαζί την Κυριακή τους. Τα αφεντικά της Άννας, προκειμένου να μη χάσουν τις υπηρεσίες της, αλλάζουν γνώμη, ασκώντας της ψυχολογική πίεση. Η Άννα ξαναγυρίζει στη μίζερη ζωή της. Ο Βούλγαρης σχολιάζει με οξύτητα τις σχέσεις υποταγής και εξουσίας, αναλύοντας τον μικροαστικό περίγυρο των αρχών της δεκαετίας του '70.